

הנשמה תמיד מתפללת

א. הנשמה תמיד מתפללת - אין התפלה באה כתקונה, כי-אם מתוך המחשבה, שבאמת הנשמה היא תמיד מתפללת. *[תנועה נשמתית]* היא עפה ומתרפקת על דודה בלא שום הפסק כלל, אלא שבשעת התפלה המעשית מתגלה בפעל התפלה הנשמתית התדירות. *[מנכח את ההשתוקקות]* וזהו עדונה וענוגה, הדרה ותפארתה, של התפלה, *[שבאה מרצון ולא מכפיה]* שהיא מתדמה לשושנה הפותחת את עליה הנאים לקראת הטל, או נכח קרני השמש המופיעים עליה באורה, ולכן, *(ברכות כא, א)*. "ולואי שיתפלל אדם כל היום כלו" *(עולת ראה א, ענייני תפלה)*

ב. התפלה המתמדת של הנשמה - התפלה המתמדת של הנשמה, מתאמצת *[הרצון הנוער]* היא תמיד לצאת מן ההעלם אל הגלוי, להתפשט על כל פחות החיים של כל הרוח *[מחשבות]* והנפש *[רוש]* וכל פחות חצי הגויה בלה *[מעשים]*, והיא משתוקקת גם כן לגלות את מהותה וכח פעלתה על כל הסביבה, על כל העולם והחיים, ולשם כך צריכים אנו לחשובונו-של-עולם שבא על ידי תורה וחקמה. ונמצא מתוך כך, שעבודת התורה בלה וכל חכמתה היא התגלותה המתמידה של תפלתה הכמוסה של הנשמה – "נשמת כל חי תברך את שמוך ד' אלהינו" *(מתוך תפילת שחרית לשבת)*. *(שם)*

ג. התפלה מבקשת מהנשמה את תפקידה. כשעברו ימים ושנים בלא תפלה בכונה, *[מחוברת לרצון הנשמה]* מתקבצים בלב אבני-נגף רבים, שמרגישים על ידם כבדות-רוח פנימית. *[כעסים, יאוש]* וכשרוים הטוב חוזר, ומתנת התפלה נתנת ממרומים, הולכים בכל תפלה ומתפנים אותם המקשולים, והסכורים הרבים, אשר נקבצו בנחל הנובע של נשמת החיים העליונה, הולכים וסרים. ועם אותה העליה הנשמתית, *[כוחות הנשמה הולכים ומופעים הלך וגבור]* שהיא עולה בכל תפלה ביחש לערך זמנה, אחוזים ידועים באים בתור מרפא את חסרון העבר; *[מותחים את הצינורות]* אמנם לא בבת אחת נמנה *[מושלים]* החסרון, אבל הולך הוא ומתמלא, והצהר של התפלה הולך ומגלה את אורותיו. *(שם)*